

KOMMUNUVAL 2012

Heðin Mortensen
borgarstjóri í Tórshavnar kommunu

Vit eiga øll Landssjúkrahúsið

Tey flestu munnu vera samd um, at Føroyar í allar mátar eru eitt framkomið land, javnbjóðis øðrum vælferðartjóðum. Fá lond sum vit hava eitt so væl útbyggt undirstøðukervi og samferðslunet. Tunlar, vegir, brýr, havnir og skip og tyrlur tryggja okkum lætta og skjóta atgongd til hvønnannan og ikki minst til høvuðsstaðin, sum er veitari av so mongum ymiskum tænastum til alt Føroya fólk.

Vit í høvuðsstaðnum eru eisini errin av hesi gongd og vilja – enn sum áður – gera alt fyri at skapa neyðugu karmarnar, ið kunnu tryggja øllum føroyingum tær mongu tænastur, sum eitt land eigur at veita sínum borgarum. Men til tað krevst, at vit sum fólk og tjóð eisini duga at síggja, at um vit ikki megna at savna okkara dýru íløgur í lívsneyðugar og týðandi samfelagsfunctiónir, men heldur spjaða tær til runt landið, so verður tað ongantíð betri eitt hálvgjørt.

Um somu tíð sum vit staðfesta, at Landssjúkrahúsið er sjúkrahúsið hjá okkum øllum, mugu vit eisini halda tað við líka og hjúkla um tað.

At vit eru eitt framkomið vælferðarsamfelag, sæst jú millum annað av, at vit hava eitt Landssjúkrahús, ið er ført fyri at veita tær so týðandi tænastur, ið vit øll hava brúkt fyri onkuntíð í lívinum.

Húsast við pengunum

Eg fari ikki her at siga, hvat Føroyar skulu við sjúkrahúsum í Klaksvík og Suðuroynni, men eg vil bara siga, at tað hevur alstóran týðning, at teir skattapengar, sum verða brúktir til at halda við líka og menna okkara sjúkrahús ikki má býtast so nógv sundur millum trý sjúkrahús, at tað tekur grundarlagið undan einum vælvirkandi føroyskum meginsjúkrahúsi.

Tað vil altíð vera so, at vit fáa ikki viðgjørt allar sjúkur í Føroyum. Neyðugt verður tí framhaldandi at senda sjúklingar av landinum til viðgerð. Men vit eiga og mugu húsast sum best við teimum pengum, vit hava eftir til viðgerð her heima. Og tað gera vit ikki við at brúka skattapengarnar til at halda lív í og útbyggja trý sjúkrahús. Tað er hetta landið alt ov lítið til.

Landssjúkrahúsið má raðfestast enn hægri í framtíðini, um vit skulu megna uppgávuna. Her hugsieg bæði um, tá okkara børn skulu koma heimaftur eftir lokna útbúgving í útlandinum, og tá ein oljuvinna fyrr ella seinni tekur seg upp her á landi. Hetta fer alt at seta uppافتur størri krøv til okkara meginsjúkrahús, Landssjúkrahúsið, og tí má og skal tað raðfestast væl og virðiliga.

Ikki hálvar loysnir

Her ber ikki til at tosa um bara hálvar loysnir á Landssjúkrahúsinum, tí pengarnir eisini skulu røkka til at viðlíkahalda og byggja smærru sjúkrahúsini út. Vit mugu gera okkum greitt, at vilja vit vera eitt vælferðarsamfelag, samstundis sum vit lata dyrnar upp fyri nýggjum vinnum og fáa okkara egnu heimaftur at arbeiða, so er eitt vælútbyggt og vælvirkandi Landssjúkrahús ein av fortreytunum.

Landssjúkrahús má kunna veita tær optimalu og bestu tænasturnar, og tí er alneyðugt, at ment verður eitt arbeiðsumhvørvi, sum

ger, at sjúklingarnir og starvsfólkini, sum skulu vera um teir, trívast og hava bestu karmar at virka undir. Sum vælferðarsamfelag kunnu vit ikki gera annað!

Vit hava í árávis sæð, at okkara fólkavaldu landspolitikarar ikki hava torað ella dugað at tikið tær neyðugu avgerðirnar, tí alla somlu tíðina skulu takast øll møgulig smá fyrilit. Hetta ber ikki til, um vit skulu hava eitt meginsjúkrahús í Føroyum, sum virkar nøktandi – til gagns fyri allar borgarar í hesum landi. Álit og vilji krevst, fyri at vit fáa ment okkara sjúkrahús, og her vil eg, um møguleikin býðst, standa aftan fyri tykkum, sum har eru.

Finnbogi Arge

Lat múrin falla!

Hans Mortensen, sum fyrr hevur prógvað, at hann er undangongumaður, hevur tikið stig til eitt flott rit, har arkitektarnir Gunnari Hoydal, Mette Skjold og Osbjørn Jacobsen lýsa, hvussu Havnin kann gerast eitt betri stað fyri borgararnar í býnum.

Tey hava í felag framlagt eitt rit, sum vísir ítökilig uppskot til broytingar, ið høvdu framt trivnaðin í býnum. Eitt av hesum stigum snýr seg um at opna Havnará framvið Áarvegnum og samstundis taka múrin hjá Ríkisumboðnum niður, soleiðis at urtagarðurin hjá Ríkinum gerst ein partur av dagligu myndini hjá teimum, ið koma framvið.

At opna Havnará kostar pengar og kann gerast, tá ráðini eru til tað, men at lækka múrin kostar lítið og einki og kann gerast beinanvegin. Effektin hevði verið ógilig, alt hevði verið opnari og ljósari og litfagrari á Áarvegnum, sum í dag liggur kroystur millum Hafnia og múrin.

Kommunan kundi afturfyri boðið sær til at hildið garðin í góðum standi og gjørt tað enn vakrari fyri eygað, eisini hjá teimum, sum arbeiða hjá Ríkinum.

Múrurin stendur í dag sum eitt symbol uppá tíðina, tá munur var á

fólki. Havnarfólkið, sum vaskaði í ánni uttanfyri og tuskaðu aftur og fram í húðaskóm, máttu ikki koma ov tætt uppá kongsins umboðsmann, og tí var múrur ímillum.

Fjaðurhattur og sábil undirstrikaði til serligar hátíðarløtur, at her gjørdi øðrvísi tign seg galdandi. Tann tíðin er farin, men virðingin fyri umboðsmanninum er ikki minni í dag, tá vit síggja hann lættliga spela runt í havnargøtum saman við øðrum marathónrennarum í toppformi.

Sum eg síggi tað, so hevur danska ríkisumboðið dugað ómetaliga væl at niðurlaða og integrera og sínar functiónir inn í okkara samfelag í samsvari við yvirtøkurnar, og tað hevur í ríkisumboðið uppiborið rós fyri.

Ríkisumboðið hevur longu fleiri ferðir opnað garðin fyri borgarunum, seinast tá mentanarnátt var í býnum. So tað gongur tann rætta vegin. Tað hevði verið ein vælkominn gestur og prikkurin yvir í ið og eitt fantastisk symbolsk mynd av einari broyting, sum er farin fram, at Ríkið lat múrin falla!

Jákup Dam

Eina betri bussleið – takk !

Bussleiðin í Tórshavnar kommunu kann av sonnum lýsast sum ein sólskinssøga. Hetta er ein tænasta, sum borgarar í kommununi eru glaðir fyri. At tað so eisini er ókeypist at ferðast við hesum bussum, ger søguna ikki verri.

Ferðætlanin fyri bussleiðina er í flest førum góð – tí í flestu støðum koyra bussarnir tríggar ferðir um tíman. Hetta má sigast at vera sera góð tænasta. Men hyggja við eftir leið 4, sum er leiðin til Kollafjarðar, so sær

heilt øðrvísi út. Her er als ikki talan um eina ferðætlan, ið er nøktandi fyri teir umleið 1000 íbúgvunar í Tórshavnar kommunu, sum eru í teirri serligu støðu at búgva í útjaðaranum av kommununi. Bussleiðin koyrir bara heilt fáar túrar hvønn gerandisdag og als ikki leygardag og sunnudag. Tað er sjálvandi gott, at fólk í Kollafirði sleppa til Havnar í sambandi við skúla og arbeiði um morgunin og til hús aftur eftir loknan skúla- og arbeiðsdag, men tað er als

ikki nøktandi fyri øll onnur, sum eisini hava ørindi í Havn mitt um dagin, at møguleikin fyri at kunna fara til Havnar og koma aftur til Kollafjarðar við býbussinum er so vánaligur, sum hann er nú. Støðan er í veruleikanum tann, at kollfirðingar ikki hava sama møguleikan at ferðast við bussleiðini sum aðrir borgarar í kommununi. Hetta rakar t.d. bæði skúlan og stovnar í bygdini, sum ofta mugu leiga buss til Havnar, tá ið tiltøk av ymsum sløgum eru í Havn.

Umframt at bussleiðin verður brúkt sum ferðasamband millum Kollafjørð og Havnina, so kundi hon eisini verið nógv brúkt í Kollafirði, tí øllum kunnugt, so er langt at ferðast í sjálvari bygdini. Sum nú er, ber næstan ikki til at brúka bussleiðina til at ferðast við í bygdini, tí at bussurin koyrir alt ov sjáldan. Tað er tí neyðugt hjá kollfirðingum at brúka bilin, um teir skulu onkur ørindi aðrastaðni í bygdini, og foreldur brúka nógv tíð uppá at koyra børnini

til t.d. ítrótt og heinta tey. Hetta sleppa fólk í sjálvum høvuðsstaðnum undan, tí at tey hava møguleika at brúka bussarnar fleiri ferðir um tíman.

Eftir mínari meining er tað ikki í lagi, at fólk í Kollafirði eru fyri so stórum vanbýti í mun til aðrar borgarar í kommununi hvat bussleiðini viðvíkur. Tað er ikki neyðugt, at bussleiðin koyrir tríggar ferðir um tíman, men hon má koyra so mikið ofta, at til ber hjá fólkinum í bygdini at

brúka hana bæði í samband við høvuðsstaðarvitjan og ferðing í bygdini, uttan at allur dagurin fer til at bíða eftir næsta bussi.

Verði eg valdur í býráðið, fari eg m.a. at arbeiða fyri eini betri bussleið.

Um tit kollfirðingar vilja hava eina sterka rødd, sum veruliga umboðar bygdina, í býráðið, so vel Jákup Dam á lista E.